

Det er fuldkommen sundt og rigtigt, at i dette Program Kvinders Adgang til Erhverv stilles i første Række og den kommunale Valgret i anden; den — saavel som alle andre Rettigheder — vil komme som en naturlig og uundgaaelig Følge af Kvindernes selvstændige og nogenlunde sikre og gode økonomiske Stilling.

Men det vil altsammen komme langsomt, lidt efter lidt, og Vejen er lang og trang; mulig man ogsaa i sin Tid bryder af fra den og slaar ind paa den Gjenvej, der sikkert fører til Maalet: Anerkjendelse af Kvindernes politiske Rettigheder; — derom lader sig intet sikkert sige, og det er vel tvivlsomt, hvilken Vej, der er bedst.

Men ét er sikkert: vor Sag er ude over Taagetilstanden og har formet sig til et Stjernebillede, som er synligt for alle. Og det er intet ringe Resultat at begynde Aaret 1890 med.

Fyrstikarbejderskernes Strike.

Brev fra

Margrete Vullum.

Ved Fyrstikpakkerskernes Strike, som saa længe har beskæftiget vort Publikum, og som nu foreløbig er afsluttet, kunde Modsætningen mellem de to Parter ikke være skarpere end den var. Paa den ene Side noget over 400 Fabrikpiger, paa den anden Side den i hele vor Handelsverden ubetinget brutaleste Pengemagt. Det var de i Arbejderstanden værnløseste, svageste, man kan uden Overdrivelse sige — de mest foragtede — hvad har en Fabrikpige været anset for — kontra de mest overmodige og tyranniske inden vor Handelsstand. Det er derfor heller ikke at undres over, at disse Fabrikherrer i Begyndelsen ansaa det hele for en ren Moro og var sikre paa, at det hele vilde blive højst en 8—14 Dages Opstyr og intet mere.

I et Samfund, der er i Udvikling, foregaar naturligvis Forandringer for hvert Halvaar, som gaar, men den, som ikke er en Smule lydhør, mærker det ikke, før en Dag Resultatet